

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/35550 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

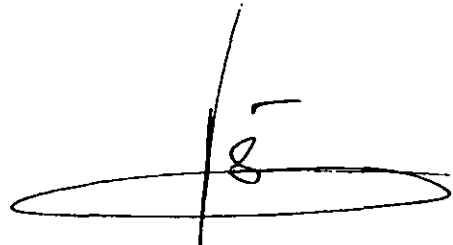
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

154-523.

Verzonden: **27 JUNI 2007**

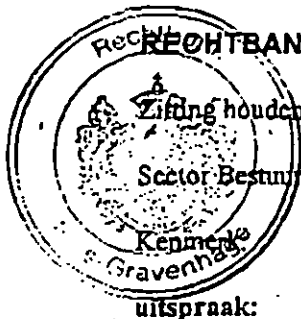
Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk:
s-Gravenhage

AWB 06/35550 BEPTDN A S2

uitspraak: 29 maart 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0310.20.0387,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Buijsman, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 20 oktober 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000). Bij beschikking van 26 juni 2006, bekend gemaakt op 27 juni 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepsschrift van 24 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 22 augustus 2006. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. Eiser is daarbij verschenen bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

2

Motivering

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuilleverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rehtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Standpunten van partijen

Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser stelt te zijn geboren in Azerbeidzjan, Eiser stelt thans staatloos te zijn. Zijn etnische afkomst is Armeens. In 1988 is eiser uit Azerbeidzjan vertrokken en tot september 2003 heeft eiser - samen met zijn vrouw (geregistreerd onder AWB nummer 06/35545) - in Armenië verbleven. Eiser stelt dat kapitein verantwoordelijk is voor de dood van zijn zoonje. De dood van eisers zoon zou eiser er toe moeten brengen dat eiser zich zou melden voor militaire dienst. Van 1998 tot 2000 heeft eiser in bij de landmacht gezeten. Op een gegeven moment is eiser - ten onrechte - beschuldigd van moord. Eiser heeft hiervoor een gevangenisstraf opgelegd gekregen van 15 jaar. Op een gegeven moment is eiser naar een militair ziekenhuis overgebracht. Eiser heeft met de hulp van een kolonel en een arts kunnen ontsnappen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, i en k Vw 2000.

Eiser heeft tijdens zijn eerste gehoor verklaard staatloos te zijn. Eiser heeft daarentegen in zijn zinswijze en zijn beroepsgronden van 10 augustus 2005 aangegeven van mening te zijn dat hij de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft. Op grond van eisers voortschrijdend inzicht gaat verweerder ervan uit dat eiser de Azerbeidzjaanse nationaliteit bezit.

Voorts heeft eiser toerekenbaar geen documenten overgelegd om zijn nationaliteit en identiteit vast te kunnen stellen. Evenmin heeft eiser ter staving van zijn asielrelaas documenten overgelegd. Eisers verklaring voor het feit dat hij geen enkel document met betrekking tot zijn identiteit of nationaliteit heeft overgelegd, volgt verweerder niet. Gelet op eisers langdurig en bestendig verblijf in Armenië had van eiser in alle redelijkheid mogen worden verwacht dat hij zijn identiteit en nationaliteit met documenten had onderbouwd. Eiser had zijn verblijf in Armenië immers kunnen laten registreren nu hij aldaar scholing heeft genoten, eisers kind in het ziekenhuis is geboren en hij een oproep voor militaire dienst zou hebben ontvangen en hij voorts betaald werk heeft kunnen verrichten. Voorts heeft eiser aangifte gedaan van het ongeval waar zijn zoon het slachtoffer van is geworden. Evenmin heeft eiser van zijn strafzaak documenten overgelegd ondanks het feit dat het volgens eiser een officieel proces was en eiser werd bijgestaan door een advocaat.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

3

De oprechtheid van eisers asielrelaas is op voorhand aangetast en derhalve wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder i Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling in een land van eerder verblijf zal worden toegelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden. Er is sprake van een land van eerder verblijf indien a; eiser niet rechtstreeks naar Nederland is gekomen en b; uit objectieve feiten of omstandigheden is gebleken dat eiser in het land van herkomst niet de intentie had om naar Nederland te reizen en eiser in het derde land aldaar heeft kunnen verblijven onder omstandigheden die ter plaatse niet als abnormaal moeten worden aangemerkt.

In 1988 is eiser uit Azerbeidzjan vertrokken en heeft tot 25 september 2003 in Armenië verbleven alvorens naar Nederland te reizen. Gelet hierop is er sprake van een land van eerder verblijf, namelijk Armenië. Voorts dient te worden bekeken of het land van eerder verblijf eiser zal toelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal vinden. Hiervan is in ieder geval sprake indien het land van eerder verblijf partij is bij het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en dit te goeder trouw naleeft. Tevens geldt als voorwaarde dat eiser in het land van eerder verblijf geen in rechte onaantastbare negatieve beslissing heeft gekregen in het kader van een asielprocedure. In casu wordt aan de voorwaarden voldaan. Gelet hierop kan worden aangenomen dat eiser in het land van eerder verblijf zal worden toegelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden.

Voorts is uit een uittreksel van het Justitiële Documentatieregister van 6 april 2006 gebleken dat eiser op 14 juni 2005 een transactieaanbod heeft aanvaard van Euro 160,- wegens het overtreden van artikel 310 van het Wetboek van Strafrecht en artikel 311, eerste lid, aanhef en onder 4 van het Wetboek van Strafrecht. Eiser vormt mitsdien een gevaar voor de openbare orde. Verweerder heeft toepassing gegeven aan artikel 31, tweede lid, onder k, Vw 2000. Naast de toerekenbare ongedocumenteerdheid is er sprake van ontbreken van positieve overtuigingskracht. Het is niet geloofwaardig dat eiser van 1988 tot 2003 illegaal in Armenië heeft verbleven. Voorts baseert eiser zich omtrent de dood van zijn zoontje en de oproep voor militaire dienst geheel op eigen vermoedens. Niet valt in te zien dat kapitein doelbewust gezorgd heeft voor de dood van eisers zoon. Tevens heeft eiser ten aanzien van zijn oproep voor militaire dienst verklaringen afgelegd welke niet overeenkomen met hetgeen algemeen bekend is. In eisers geval mag er immers blijken het algemeen ambtsbericht van Armenië van worden uitgegaan dat er sprake is van een vrijstelling. Voorts heeft eiser omtrent zijn militaire dienstplicht onjuiste en tegenstrijdige verklaringen afgelegd, hoewel het eiser kan worden nagegeven dat uit het algemeen ambtsbericht van Armenië blijkt dat het voorkwam dat etnisch Armeense vluchtelingen uit Azerbeidzjan gedwongen werden om in militaire dienst te gaan. Eiser heeft vage verklaringen afgelegd omtrent de ligging en omgeving van de legerplaats.

Uit het nader gehoor is gebleken dat eiser op regelmatige basis het legerkamp zou hebben verlaten. Voorts heeft eiser onjuiste en tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn militaire dienstplicht. Deze verklaringen komen niet overeen met hetgeen algemeen bekend is. Eisers stelling dat hij geen enkel document inzake zijn dienstdienst heeft ontvangen rijmt niet met het gegeven dat uit het ambtsbericht Armenië van 14 december 2005 blijkt dat iedere rekrut in het bezit wordt gesteld van een militair boekje. Eisers verklaring dat hij geen basisopleiding heeft genoten, komt niet overeen met de informatie zoals deze blijkt uit het meergenoemd ambtsbericht. Tevens heeft eiser onvoldoende informatie verschaft over eenvoudige zaken als rangen en standen binnen het Armeense leger en het wapen waarmee hij geschoten heeft. Eisers gestelde gemengde huwelijk wordt ook niet geloofwaardig geacht. Niet geloofwaardig wordt geacht dat eisers echtgenote de Azeri afkomst heeft. Voorts heeft eiser ten aanzien van zijn gestelde detentie en strafzaak niet kunnen overtuigen. Eiser heeft deze immers niet met documenten onderbouwd noch anderszins aannemelijk gemaakt. Eisers stelling dat zijn

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

4

veroordeling tot stand zou zijn gekomen door omkoping is enkel op vermoedens gebaseerd. Tenslotte heeft eiser omtrent zijn ontsnapping uit het ziekenhuis verklaringen afgelegd die als een ongrijpde wending in eisers relaas worden beschouwd. Geenszins valt in te zien dat een hoge militair en een arts uit het militair ziekenhuis eiser behulpzaam zijn bij zijn ontsnapping en dat eiser op een dusdanige eenvoudige wijze het zwaar bewaakte militair ziekenhuis heeft kunnen verlaten. Eisers relaas mist positieve overtuigingskracht en derhalve kan geen geloof worden gehecht aan eisers verklaringen omtrent zijn asielaanvraag ten aanzien van Armenië. Ten aanzien van de dood van eisers ouders heeft verweerder tenslotte overwogen dat deze in Azerbeidzjan heeft plaatsgevonden, een land waarvan niet verwacht wordt dat hij daar naar terugkeert.

Eiser komt mitsdien niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw 2000.

Eiser heeft in beroep het volgende aangevoerd:

Uit het voornemen van 21 april 2005 en het aanvullend beroep van 10 augustus 2005 blijkt duidelijk dat eiser heeft gesteld dat in het kader van zijn asielaanvraag eerst het land van herkomst moet worden vastgesteld om op grond van de situatie in dat land te kunnen vaststellen of eiser wel of niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning. Eiser heeft gesteld dat hij staatloos is, maar dat hij in Azerbeidzjan is geboren. Hij heeft niet gesteld dat hij de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft. Het door verweerder genoemde voortschrijdend inzicht omtrent eisers nationaliteit is afkomstig van verweerder en niet van eiser.

Het mag eiser niet worden tegengeworpen dat hij geen identiteitspapieren, reispapieren en documenten met betrekking tot zijn relaas heeft overgelegd. Eiser heeft van alles geprobeerd om de Armeense nationaliteit te verkrijgen.

Voorts is eiser van mening dat verweerder zijn asielaanvraag ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht. Uit ambtsberichten blijkt dat etnisch Armeense vluchtelingen uit Azerbeidzjan soms gedwongen worden hun dienstplicht te vervullen. Daarom heeft eiser ook geen document inzake zijn dienstdienst over kunnen leggen. Eiser is geen 'gewone' dienstplichtige. Eiser werd als slaaf behandeld. Eiser kan deze positie onmogelijk middels documenten aannemelijk maken. Het is zeer aannemelijk dat hij de kazernie niet mocht verlaten en dat hij niets weet van rangen en standen binnen het leger. Als hij de kazernie al mocht verlaten zat hij achter in een vrachtauto en kon hij niets zien. Gezien zijn positie in het leger is het zeer aannemelijk dat hij een moord in de schoenen geschoven heeft gekregen. Eiser ziet niet in waarom mensen hem niet hebben willen helpen te ontsnappen. Vooral nu hij onschuldig is en een zware straf opgelegd heeft gekregen. Uit het Country report Armenia van 2003 van de US Department of State blijkt dat de autoriteiten in Armenië doorgaan met arbitraire arrestaties. Veroordelingen vinden zonder enige grond plaats. Het is mitsdien niet onwaarschijnlijk dat mensen met een rechtvaardigheidsgevoel hem hebben geholpen te ontsnappen uit het bewaakte ziekenhuis. Ten aanzien van het openbare-orde beleid heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat nu eiser een transactie heeft aanvaard er geen veroordeling is en hem dit in het kader van de openbare orde niet kan worden tegengeworpen. Eiser blijft voorts van mening dat zijn echtgenote de Azerische afkomst heeft. Eiser doet voorts een beroep op een verslag van een officieel gesprek bij de Armeense ambassade van 7 oktober 2004 van mr. Blijdorp en het algemeen ambtsbericht van juni 2004. Eiser is van mening dat gelet op de door hem aangevoerde persoonlijke feiten en omstandigheden bezien in het licht van hetgeen over de algehele situatie in Azerbeidzjan bekend is, zich bij terugkeer in Azerbeidzjan een reëel risico voordoet van schending van mensenrechten. Eiser is ten slotte van mening dat hij recht heeft op een verblijfsvergunning asiel op grond van zijn traumatische ervaringen.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

5

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die vorderingsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet is gebleken dat één van de situaties in de zin van artikel 30 van de Vw 2000 op grond waarvan de aanvraag moet worden afgewezen zich heeft voorgedaan. De aanvraag van eiser dient daarom met toepassing van de artikelen 29 en 31 van de Vw 2000 inhoudelijk te worden beoordeeld.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een grond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser de Azerbeidzjaanse nationaliteit bezit. Eisers stelling dat hij staatloos is en dat verweerder dient aan te geven waarom eiser de Azerbeidzjaanse nationaliteit heeft, wordt door de rechtbank niet gevolgd gelet op vaste jurisprudentie van de Raad van State waaruit blijkt dat het aan de vreemdeling is om zijn gestelde staatloosheid dan wel zijn gestelde nationaliteit aannemelijk te maken. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder de zienswijze van 21 april 2005 en de beroepsgronden van 10 augustus 2005 bij de bepaling van eisers nationaliteit heeft mogen betrekken nu eiser zelf heeft verklaard de Azerbeidzjaanse nationaliteit te hebben. Nu voorts in artikel 52 van de Grondwet is bepaald dat personen die geboren zijn op het grondgebied van Azerbeidzjan worden beschouwd als staatsburger van Azerbeidzjan, heeft verweerder in redelijkheid uit mogen gaan van de Azerbeidzjaanse nationaliteit van eiser.

Blijkens de bestreden beschikking stelt verweerder zich op het standpunt dat het asielaanvraag van eiser als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt. Verweerder heeft daartoe artikel 31, tweede lid onder f, Vw 2000 aan eiser toegeworpen.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

6

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State eerder heeft overwogen behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f Vw 2000 aan eiser kunnen tegenwerpen. Daarin is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken wordt de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij hij aannemelijk kan maken dat het ontbreken van die bescheiden niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft in redelijkheid aan eiser mogen tegenwerpen dat hij niet in het bezit is van enig document waarmee hij zijn identiteit, nationaliteit, dan wel asielrelaas kan aantonen. Gelet op eisers langdurig en bestendig verblijf in Armenië had van hem in alle redelijkheid verwacht mogen worden dat hij zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas met documenten had weten te onderbouwen temeer daar eiser in Armenië deel heeft genomen aan het maatschappelijk leven en hij bovendien - zoals hij stelt - met justitie in aanraking is geweest. Hetgeen eiser hiertegen in heeft gebracht, heeft onvoldoende overtuigingskracht en kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder voornoemd standpunt in redelijkheid niet in heeft kunnen nemen.

Volgens vaste jurisprudentie pleegt de minister het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de toepassing van dit beleid in een concreet geval komt de minister beoordelingsruimte toe.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank het standpunt kunnen innemen dat het asielrelaas van eiser op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten dat eiser van 1988 tot 2003 illegaal in Armenië heeft verbleven. De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen is overwogen in het kader van het ontbreken van documenten in de zin van artikel 31, tweede lid aanhef en onder f Vw 2000. Eisers verklaringen over de dood van zijn zoontje, zijn militaire dienstplicht, de plaats waar hij gelegerd zou zijn, de rangen en standen binnen het leger, zijn detentie en strafzaak en zijn verklaringen over de ontsnapping uit het ziekenhuis kunnen in redelijkheid als vaagheden, tegenstrijdigheden en ongerijmde wendingen in het asielrelaas in bovenbedoelde zin worden beschouwd.

Eiser kan derhalve niet aan één van de gronden van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

7

Vervolgens overweegt de rechtbank nog dat verweerder artikel 31, tweede lid, onder i, Vw 2000 in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, onder i van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling in een land van eerder verblijf zal worden toegelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden.

Het toepasselijke beleid is neergelegd in onderdeel C1/5.11 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Eiser is in 1988 uit Azerbeidzjan vertrokken en heeft tot 25 september 2003 in Armenië verbleven alvorens naar Nederland te reizen. Gelet hierop is er sprake van een land van eerder verblijf, namelijk Armenië. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiser wederom toelating verkrijgt tot Armenië. Allereerst stelt de rechtbank vast dat Armenië partij is bij het Vluchtelingenverdrag en is niet betwist dat Armenië het Vluchtelingenverdrag te goeder trouw naleeft. Reeds hierom staat vast dat eiser toelating zal krijgen tot Armenië en dat dit land bescherming zal bieden tegen refoulement. Gelet op voorgaande overweging is de rechtbank van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder i, Vw 2000 bij de aanvraag van eiser heeft kunnen betrekken.

Vervolgens overweegt de rechtbank dat verweerder artikel 31, tweede lid, onder k, Vw 2000 in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt.

Volgens onderdeel B1/2.2.4.1 Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt de aanvraag afgewezen, indien de vreemdeling terzake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard. De aanvraag is door verweerder afgewezen, omdat verzoeker - blijkens een uittreksel Justitiële Documentatie van 6 april 2006 - op 14 juni 2005 een transactieaanbod terzake van een misdrijf (winkeldiefstal) heeft geaccepteerd. Dat als gevolg van de aanvaarding van een transactieaanbod door eiser terzake van het desbetreffende misdrijf geen vervolging plaatsvindt en mitsdien van een beoordeling door de strafrechter geen sprake is geweest, betekent niet dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten in zijn beleid ook aan zodanige aanvaarding de in voormelde belcidsregel vermelde betekenis te hechten.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: AWB 06/35550 BEPTDN A S2

8

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden:

03 APR 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 1 MEI 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op _____, van Azerbeidzjaanse
nationaliteit; appellant, wonende te _____ aan de
_____, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats
kiezende te 9201 GR te Drachten aan de Stationsweg
nr.94, ten kantore van Mr. W. Spijkstra advocaat en
procureur;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg nr. 94, die hierbij verklaart
door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot
indiening van dit appelschrift.

Contra:

De Staatsecretaris van Justitie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.Buijsman, werkzaam te
departemente.

Achtergronden

1.

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Assen) van 29 maart 2007 , verzonden op 3 april 2007(prod.1) ontvangen op 4 april 2007, registratienummer AWB 06/35550 in welke zaak de Rechtbank het door appellant op 24 juli 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van 24 juli 2006 kenmerk IND 0310.20.0387., waarbij zijn aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet werd ingewilligd, ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Bij beschikking van 26 juni 2006 heeft verweerder de aanvraag van appellant om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Appellant heeft tegen dit besluit op 24 juli 2006 beroep ingesteld. Het beroep is behandeld ter

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

zitting van 13 februari 2007. Op 29 maart 2007 heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

3..

Grief .

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen, in haar uitspraak van 29 maart 2007, (AWB 06/35550) pagina 6 2° en 3° alinea het volgende overwogen ,

“
Ingevolge artikel 31, tweede lid, onder i van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling in een land van eerder verblijf zal worden toegelaten totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden.

Het toepasselijke beleid is neergelegd in onderdeel C1/5.11 van de Vreemdelingencirculaire 2000(Vc2000) Eiser is in 1988 uit Azerbeidzjan vertrokken en heeft tot 25 september 2003 in Armenië verbleven alvorens naar Nederland te reizen. Gelet hierop is er sprake van een land van eerder verblijf , namelijk Armenië . Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiser wederom toelating verkrijgt tot Armenië . Allereerst stelt de rechtbank vast dat Armenië partij is van het Vluchtelingenverdrag en is niet betwist dat Armenië het Vluchtelingenverdrag te goeder trouw naleeft. Reeds hierom staat vast dat eiser toelating zal krijgen tot Armenië en dat dit land bescherming zal bieden tegen refoulement. Gelet op het voorgaande overweging is de rechtbank van oordeel dat verweerder artikel 31 , tweede lid, aanhef onder i, Vw 2000 bij de aanvraag heeft kunnen betrekken

Toelichting.

Appellant is van oordeel dat de uitspraak van de rechtbank Assen van 29 maart 2007 in strijd is met het recht en met name in strijd met artikel 31 tweede lid onder i van de Vreemdelingenwet en paragrafen 105 tot en met 197 het UNHCR handboek om de volgende redenen.

a) Volgens de parlementaire behandeling van artikel 31 Vw 2000 blijkt dat in het eerste lid van artikel 31 Vw 2000 terug is te vinden dat , conform de paragrafen 105 tot en met 197 van het UNHCR Handboek, de bewijslast bij de vreemdeling rust: hij moet aannemelijk maken dat hij vluchteling is en daartoe de nodige informatie verschaffen. Indien de vreemdeling waarheidsgetrouwe informatie verstrekt over nationaliteit, identiteit, vlucht en asielmotieven, is er sprake van optimale geloofwaardigheid en zal relatief gemakkelijk kunnen worden nagegaan of betrokkene aannemelijk heeft gemaakt dat hij vluchteling is. Als zich een van de omstandigheden in het tweede lid voordoet, rust op de asielzoeker een zwaarder bewijslast om aannemelijk te maken dat hij bescherming behoeft. De in het tweede lid genoemde omstandigheden zijn op zich zelf niet voldoende om tot een afwijzing van de aanvraag te komen. Indien deze omstandigheden op zichzelf zou leiden tot afwijzing van de aanvraag, zou dat in strijd zijn met het UNHCR Handboek. Op basis

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

van het UNHCR handboek dient in sommige gevallen aan betrokkene het voordeel van de twijfel te worden gegeven. Bovendien is het mogelijk dat, hoewel zich een omstandigheid als bedoeld in het tweede lid voordoet, betrokkene – gelet op de overige feiten en omstandigheden van het concrete geval en gezien in het licht van de situatie in het land van herkomst- wel degelijk vluchteling is. In alle gevallen moet de IND in ieder geval beoordelen of er sprake is van een situatie waarin schending van het refoulementsverbod dreigt.

b)

Appellant is van mening dat verweerder in strijd met de parlementaire behandeling van artikel 31 van de Vreemdelingenwet ten onrechte alleen op grond van de in het tweede lid van artikel 31 Vw genoemde omstandigheden de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van appellante heeft afgewezen.

c) Zoals hierboven genoemd dient verweerder en de rechtbank ten allen tijde te beoordelen of schending van refoulementsverbod dreigt. In casu hebben verweerder en de rechtbank dit nagelaten om de reden dat het asielrelaas van appellant ongelooftwaardig is.

Appellant verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen, d.d. 29 maart 2007 te vernietigen en het beroep van appellant d.d. 24 juli 2006 tegen de beschikking van 26 juni 2006 van verweerder d.d. alsnog gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen d.d. 29 maart 2007, registratienummer Awb 06/35550 en gegrond verklaring van het op 24 juli 2006 ingesteld beroep tegen de beschikking van 26 juni 2006 kenmerk IND 0310.20.0387, waarbij zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel van 24 mei 2006 voor bepaalde tijd werd afgewezen.

Drachten, 1 mei 2007

Mr. W. Spijkstra